

ГЛАСНИК

ЦРКВЕНИ ШКОЛСКИ И ДРУШТВЕНИ ЧАСОПИС

ИЗДАЈЕ :

УПРАВА ПРАВОСЛ. СРП.
ЕПАРХИЈЕ ТЕМИШВАРСКЕ
TIMISOARA CETATE, Str. E. UNGUREANU 10.

УРЕЂУЈЕ :

прота СЛОБОДАН КОСТИЋ
ЕПАРХИЈСКИ БЕЛЕЖНИК СА
УРЕЂИВАЧКИМ ОДБОРОМ.

Садржај:

БИБЛИОТЕКА
МАТИЦЕ СРПСКЕ

Службени део :

- 1.) Отпоздрав Њ. Св. Патријарха поводом свештеничког збора од 7.20 VI. 1935.
- 2.) Употреба и подела квоте од 14% за издржавање школа.
- 3.) Записник свештеничког збора од 7.20 VI. 1935 (свршетак).

Неслужбени део :

- 4.) Црквена конвенција (наставак).
- 5.) Школообавезници српске школе у F
- 6.) Црквене вести.
- 7.) Школске вести.
- 8.) Изјава игумана Пантелејмона.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

Отпоздрав Његове Светости Патријарха ВАРНАВЕ поводом збора свега свештенства одржаног 7./20. VI. 1935.

На брзојавни поздрав са збора свештеничког изволела је Њ. Светост брзојавно следеће одговорити: Православном проти Слободану Костићу, Тимишоара Румунија.

Захваљујемо на поздраву шаљемо благослов. — Патријарх Варнава. (Д. 309 из 1935).

Преосвећени Архијереј Георгије индорзатно доставља ради знања дана 4. VII. 1935 бр. Е. Д. 613/Р. 1935 следећу одлуку Његове Светости Патријарха Варнаве :

... „*Патријаршија српске православне цркве.* — П. Бр. 400 — 1. VII. 1935 год. Сремски Карловци. — Црквеном Суду Вршац. — Сходно налогу Његове Светости Патријарха српског *Варнаве*, Канцеларији Патријаршије част је потврдити Суду пријем дописа Епархијског бележника у Темишвару са једном фотографијом, и изјавити Високу захвалност Његове Светости Патријарха. — (М. П.) По овлашћењу Њ. Св. Архиепископа Пећског Митрополита Београдско-Карловачког и Патријарха Српског Викарни Епископ

подела коте од 14% за издржавање ШКОЛА.

Министарство Наставе издало је под бр. 12545/1935 одлуку која се односи на употребу и поделу коте од 14% за издржавање школа, и чије је садржање објављено вербалним нотама односних Краљевина у оваћању школске конвенције. Наредба

у виду арт. 7 и 14 закона о школским и арт. 161 закона о основној настави арт. 214 и 217 закона о организацији Министарства:

арт. 1. кота од 14⁰/₀ прихода сеоских општина а исто тако и прихода варошких општина, коју општине обе категорије имају у смислу арт. 186 закона о организацији овог Министарства да употребе за издржавање основних школа у односној општини, има да се дели од односних општинских одбора сеоских или варошких, школама ради материјалног издржавања истих.

У смислу одредаба арт. 214 и 217 тога закона припомоћи дате школама од те коте не могу бити употребљене за плате нити за било какве личне издатке.

арт. 2. Ради законите праведне и пропорционалне поделе, одбори су дужни да од коте од 14⁰/₀ односно 10⁰/₀ обрачунавају према приходу :

а) коту која припада жупанијском школском одбору,

б) коту резервном фонду и за осигурање тако зване „Каса Шкоалелор“,

в) остатак има да се подели школама према потребама њиховим.

Одбор има право и дужност да путем делегата својих констатује дали молбе појединих одбора школских одговарају стварностима установљавајући према општем стању зграда, броју и кубажи дворана које се употребљавају, пропорцију помоћи која треба да се да.

Евентуални призови против установљене поделе по сеоским општинама, подnose се жупанијском одбору а рекурси против одлука варошких општинских одбора или против призивних одлука жупанијских одбора, упућују се „Каси Шкоалелор“.

Арт. 3. Своте подељене као помоћ пошто су у смислу арт. 186 ал. 23 закона о организацији Министарства, општа имовина, могу се употребљавати према одредбама закона о јавном књиговођству при употреби државног новца ; и имају се оправдати документима и евентуалном контролом послова који се из припомоћи врше.

Арт. 4. Господин Генерални директор „Каса Шкоалелор“ опуномоћава се да изврши расположења ове одлуке.

Издато 20. марта 1934. Министар Др. Ангелеску. Публиковано у „Булетинул Шкоалелор“ од 7. јула 1935 бр. 24).

Ради разјашњења ствари наводимо следеће:

У смислу постојећих закона сваки порезник у порези плаћа коту од 14% за покриће потреба школских у опште. Новцем располаже држава путем државних школских одбора. Свака политичка општина има државни школски одбор који буџетира са приходом од 14% школама намењеним. Свака школа у општини, било државна, било вероисповедна има право да добије од тих процената свој део. Наше српске вероисповедне основне школе имају исто тако право на део од коте.

Горњом одлуком одређује се да се приход од 14% по одбитку пристојбе за жупанијски школ. одбор и пристојбе за „Каса Шкоалелор“ има и може употребити не за плате учитељске, него само за покриће материјалних издатака око издржавања школа.

Под материјалним издатцима разуме се: оправка зграда школских, набавка намештаја, огрева, осветљења и слично.

Приходом рукују општински школски одбори. Да би вероисповедна школа могла добити припадајућу своту од коте има прорачуном документисати своје потребе и државни школски одбор по утврђењу потребе додељује потребну своту вероисповедној школи, та свота се мора употребити само у одређену сврху. Ако је вероисповедна школа незадовољна решењем државног школског одбора, улаже призив на жупаниски школски одбор а против одлуке жупанијског школског одбора на „Каса Шкоалелор“.

Употреба се мора документисати по прописима који важе за државно књиговођство. У одлуци се истиче да се квота има делити пропорционално, те се има и настојати да — ако је више школа у месту — буде подељена према броју деце школске.

Пошто се приближава време састављања буџета за политичке општине те и за државне школске одборе, имају вероисповедни школски одбори саставити прописним путем буџет потреба на рачун коте од 14⁰/₀ за 1935/6 годину исти поднети да одобрење Епархијском Административном Одбору те по одобрењу поднети државном школском одбору ради спровођења у буџет држ. школског одбора. Природно је да се и већници код политичких општина имају ако су Срби, упозорити на дужност, да штите интерес својих школа и тиме и материјални интерес сваког члана Србина у месту.

ЗАПИСНИК

седнице целокупног свештенства Епархије темишварске православне српске цркве у Румунији, одржане у Темишвару дана 7./20. VI. 1935 године у 10 сахати пре подне у дворани епископског двора темишварског

(Наставак)

Бр. 3. Прелази се на трећу тачку дневнога реда: реферат јереја Георгије Терзића: „Оснивање мировинског фонда свештенства епархије темишварске у Румунији“. Јереј Георгије Терзић чита операт свој у предмету оснивања мировинског фонда у томе правцу, да се или оснује самосталан мировински фонд од улога, који свештеници досада имају сакупљен, и чиме би се осигурала мировина свештеницима после навршене 70 год. живота до 3000 леја месечно, односно удовама 2400 леја месечно, или да се оснује пензиони фонд са осигуравајућим друштвом „Генерала“ по коме би се у облику животне асигурације осигурала мировина.

Изводи закључак, да би сам лично био за самосталан пензиони фонд са разлога, што је сигурнији и јефтинији него осигурање.

Милан Николић у потпуности одбија мировински фонд са осигурањем.

Симеон Видак уверења је да би цео предмет био беспредметан са разлога што се оснива мировински-свештенички фонд српске цркве у коме би били чланови и свештеници из Румуније. Апострофира извесне изјаве у томе предмету Слободана Костића.

Слободан Костић на првом месту документице, да досадањи свештенички улози за оснивање мировинског фонда износе 880.423.15 лаја, у самоме предмету изјављује да је Епархијска Конзисторија добила позив ради поднашања података за сваког свештеника ради примања у мировински фонд српске цркве, из чега се може закључити, да ће и свештеници из Румуније бити чланови тога фонда. То међутим не утиче на саму ствар јер и досада има епархија које имају, и своје епархијске мировинске фондове.

Прихваћа тезу Георгија Терзића, да се оснује самосталан мировински фонд, са разлога што потребну своту за оснивање фонда свештенство има, што одређену своту ако не оснује фонд мора уносити у државни мировински фонд од кога нема користи, те по угледу на друге епархије може свој фонд основати. Питање висине мировине зависи од нас самих и од наше материјалне снаге, што је предмет који се још мора проучити. Без усиљавања свештенство може уносити приносе према предлогу Георгија Терзића, ако жели може приносе повисити, и тиме већу мировину створити. Није за оснивање фонда са осигурањем, зато што је тај начин претерано скуп и несигуран. Заступа мишљење да, под надзором Епархијске Конзисторије и Преосвећеног Архијереја свештенство оснује самосталан мировински фонд уз употребу свога улога и месечних приноса.

У истом предмету говори Владимир Исток, Јован Драгојевић, Иларион Сујић, Урош Ковинчић, Душан Гајић, Рада Фенлачки, Јован Папин.

Јован Драгојевић посебно жели да се установи и брза помоћ породици у случају смрти свештеника.

Дамаскин Рацков заступа мишљење да би јеромонаси на парохијама који дају улоге у мировински фонд требали неку отпремнину да приме када се повуку са парохије.

Авђелко Станковић говори у истом предмету.

Слободан Костић износи да јеромонаси заиста уносе улоге у будући мировински фонд, али да по његовом мишљењу они мировину имати не могу зато, што су они у старости збринуте тиме што по повлачењу са парохије имају опскрбу у манастиру. Али је тога уверења да јеромонасима према броју година треба одредити извештан број процената мировинске помоћи када буду повучени у манастир и када буду достигли одређено доба живота. Јереј Вл. Исток, предлаже да се и Епархијско чиновништво прими у будући мировински фонд, пошто исто није никаквом мировином обезбеђено. То нам налажу — човечански осећаји.

По исцрпној расправи целог предмета доноси се следећи закључак:

Свештенство и чиновништво православно српске епархије темишварске са досадањим положом и даљим улозима под надзором Епархијске Конзисторије и Преосвећеног Архијереја оснива мировински фонд за српско православно свештенство, свештене удове и свештену сирочад епархије темишварске. Установљава се одбор од пет лица који има у року од шест недеља дана сачинити све што је потребно, да се по овоме збору могу правила фонда установити и надлежнима на одобрење поднети. У одбор се бирају свештеници: Симеон Видак, Милан Николић, Георгије Терзић, Урош Ковинчић, Слободан Костић.

Прелази се на 4. тачку дневнога реда. Реферат проте Слободана Костића: црквена конвенција склопљена између Краљевине Румуније и Југославије.

Пре него што пређе на приказ самога предмета

Слободан Костић чита закључак заједничке седнице учитеља и свештеника Епархије темишварске од 6. III. 1933 којим је решено, умолити свети Арх. Синод, да осигура делокруг мешовитог синода путем кога би српска црква у Румунији остала у вези са православном српском патријаршијом. Прелази на приказ саме конвенције од 1—15. артикла и истиче, да је црквеном конвенцијом српској цркви у Румунији осигурана самоуправа епархијска, избор Епископа Викара, васпитање будућих свештеника, административна помоћ административних власти, материјална помоћ из државног буџета, донашање потребних правилника унутарње природе, званичење на српском језику ћирилицом, а сама црква као таква стављена је под канонску зависност територијалне православне цркве, која се зависност ублажала мешовитим синодом, у коме имају удела два Епископа српске цркве. Унутарње прилике српске цркве базирају се на Кр. уредби од 1868 год. са свима допунама и тумачењем издатим до 1. XI. 1918 године. На основу свега може се видети, да нам је осигуран црквени живот осим саме зависности према идејама које је свештенство свагда заступало. Уверење наше је и даље да ће се показати непрактичност при спровођењу у живот саме конвенције, те ће се морати применити 15. артикл саме конвенције и њиме ублажити територијална зависност. У доказ својих тврдњи наводи различите разлоге ставља на одлуку у вези са цркв. конвенцијом следећи предлог: „Свештенство православне српске цркве узима на знање донашање црквене конвенције, заступа за Србе у Румунији надлежност националне цркве као сигурно сретство за национално и верско одржање са уверењем, да ће се црквена конвенција, када се надлежни увере у непрактичност извесних уредаба у томе правцу, у смислу 15. артикла саме конвенције допунити и проширити. По исцрпном расправљању целог предмета у коме су учествовали сви свештеници доноси се закључак.

Извештај проте Слободана Костића у

наведеном предмету на знање се узима и предлог једногласно усваја.

Прелази се на 5. тачку дневнога реда. Предлог Војина Паскуловића за донашање одлуке на резолуцију српске странке од 26. V. 1935 године.

Војин Паскуловић чита писмен поднесак у самоме предмету и моли, да свештенство донесе закључак, пошто је донесена резолуција на потпуно неисправним чињеницама донесена и иста вређа углед Преосвећеног Архијереја, епархијске управе, све свештенство и све чланове српскога народа.

У истом предмету говори намесник Душан Предић, намесник Милан Николић.

Прота Слободан Костић документарно доказује следеће: Преосвећени Епископ Георгије легално управља српском црквом у Румунији на основу одлука св. Арх. Сабора, Краљевске југословенске владе у Београду и Краљевске румунске владе у Букурешту. Епархијска Управа епархије темишварске у Румунији на основу одлука Патријаршијског управног одбора у Ср. Карловцима потпуно је легално састављена и води управу до спровођења црквене конвенције и нове аровдације саме Епархије. Свештенство православне српске цркве у Румунији свагда је заступало само српску вероисповедну основну школу и самосталну српску цркву као једино сретство за национално верско одржање народа и цркве у Румунији. Свештенство православне српске цркве у Румунији потпуно је свесно свога положаја и потпуно је у могућности било и јесте и биће, да просуђује о својим потребама, својим приходима, својим полозима, тако да мирне душе гледа у будућност своју. Приказује стање мировинског фонда свештеника, мировинског фонда учитеља, ствар парохијских сесија у Граду и Фабрици, ствар чиновника епархијске Управе, исто тако чита одлуке о постављењу епископског замесника 1919 године, о преузимању потпуне управе епархијске по Просвећеном Архијереју 1927 године и доказује, да од Епископа румунске цркве, који несметано врше своју власт на територији југо-

словенског Баната, ни Срби ни Румуни никада нису тражили никакву врсту полагања заклетве. У личној ствари приказује одлуку Вел. Духовног Суда и Епархијске Конзисторије темишварске у ствари избора окружног протопрезвитера темишварског.

У истом предмету говори прота Урош Ковинчић и ставља предлог за донашање резолуције.

По исцрпном расправљању целог предмета, у коме су учествовали и остали свештеници једногласно се доноси следећа одлука целокупног свештенства православне српске цркве у Румунији у наведеном предмету: (Резолуција у целини штампана у 1 броју Гласника).

Прелази се на 6. тачку дневнога реда предлози појединих чланова.

Јереј Христифор Којић парох у Ченеју на основу расправљања данашњега дана, а да би се свештенство знало равнати моли да се донесе одлука у погледу сарађивања свештенства са земаљском српском странком, са којом мисли, да би свештенство могло радити и тиме помоћи да иде оним путем којим треба.

Прота Душан Гајић предлаже, прихваћајући тезу Христифора Којића, да се изрече, да ће свештенство сарађивати са земаљском српском странком онда, када буде из своје средине потпуно елиминирала свога главног секретара Др. Спасоја Николића, који није члан српске цркве.

По расправи целог предмета доноси се закључак.

Свештенство православне српске цркве у Румунији може сарађивати са земаљском српском странком онда, када са изнесених разлога буде из своје средине потпуно елиминирала поменутог главног секретара.

Прелази се на 7. тачку дневног реда: Саветовање у предметима пастирске праксе и потреба свештеничких.

Јереј Христифор Којић износи како румунски свештеници из Југославије имају жељезничке попусте у Румунији, то моли да се и код југословенске

владе издејствује да и српски свештеници из Румуније имају жељезнички попуст у Југославији.

Свештество доноси закључак.

Надлежним путем Преосвећеног Архиепископа, умолити надлежне власти у Југославији да се свештенству српском из Румуније и њиховим породицама подели погодност путовања на југословенским жељезницама.

По завршеном дневном реду претседник изјављује захвалност епископу Стевану Поповићу на одржаном предавању о призивању св. духа, свима референтима на исцрпном излагању наведених предмета, свем присутном свештенству за достојном расправљању истакнутих предмета, и седницу збора свештенства целокупног српске православне епархије темишварске проглашује затвореном.

Д. К. Г.

прота **Александар Грујић**, с. р.
претседник збора.

ђакон **Светислав Сележановић**, с. р.
перовођа збора.

Члаови за оверовљење :

прота **Урош Ковинчић**, с. р.
јереј **Владимир Исток**, с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДЕО

Црквена Конвенција

(Наставак)

§ 10. У циљу извршења наређења издатих од стране надлежних органа на основу закона, као и коначних одлука и пресуда црквених власти и органа све државне власти и све самоуправне власти указиваће овима на захтев своју административну помоћ. — Црквени судови моћи ће се обраћати надлежним судовима када се буде радило о утврђивању доказа.

§ 11. Помоћ коју ће цркв. власти добијати из

односног државног буџета, утрђиваће се сваке године према стварним потребама цркве.

§ 12. Политичне општине и друге самоуправне власти које буду одобравале новчану помоћ за потребу цркве, одређиваће ту помоћ сразмерно броју својих верника у својој односној парохији то јест, у румунским парохијама југословенског Баната и у српским парохијама румунског Баната.

§ 13. У оквиру Статута који су на снази и ове Конвенције (чл. 2) Епархијска скупштина моћи ће доносити унутрашње правилнике. Нови статуту доносиће се на исти начин као и ова Конвенција.

§ 14. Службени језик српске православне цркве у румунском Банату јесте српски језик са ћирилицом. Службени језик румунске православне цркве у југославенском Банату јесте румунски језик са латиницом. Званичне преписке са властима, као и израда званичних исправа, вршиће се према одредбама закона оне државе на чијој се територији налази дотична црква.

§ 15. Сва размимоилажења по предмету тумачења ове конвенције биће расправљена споразумно између ове владе и обе односне цркве. — Ова Конвенција садржи 15 чланова и ступа на снагу пошто је одобре обе цркве и ратификују обе Владе.

Прилог уз. чл. 1. Срп. прав. цркве у рум. Банату: 1) Гад, 2) Дежан, 3) Дента, 4) Дињаш, 5) Бера-Чавош, 6) Иванда, 7) Кеча, 8) Гајул Мик, 9) Бергсеул Мик, 10) Овсеница, 11) Парца, 12) Рудна, 13) Сока, 14) Санмартинул Србеск, 15) Т. Четате, 16) Т. Фабрика, 17) Т. Мехала, 18) Толвадија, 19) Фоени, 20) Ченеј, 21) Чаково, 22) Манастиреа, 23) Санђорђе, 24) Арад 25) Арад, гај, 26) Варјаш, 27) Белу, 28) Манастир, 29) Сатул маре, 30) Надлак, 31) Саткинез, 32) Краловац, 33) Лукарец, 34) Бечкерекул мик, 35) Петрово село, 36) Печка, 37) Саравала, 38) Санпетру маре, 39) Станчова, 40) Турну, 41) Фенлак, 42) Ченадул маре, 43) Санниколаул маре, 44) Мувар, 45) Белобрешка-Дивић, 46) Љубкова, 47) Златица, 48) Лесковица, 49) Кампиа, 50) Мачести, 51) Радимна,

52) Сока, 53) Свињица, 54) Пожежена де сус, 55) Молдова веке.

Прилог I. §. 1. Обзиром на недостатак свештеничких кандидата држављана једне од држава уговорница, избор свештеника моћи ће се вршити такође између кандидата држављана оне друге државе, саобразно односним правилницима који су на снази. Изабрани и потврђени свештеник дужан је да затражи у року од месец дана, држављанство у земљи где је позван да врши своју свештеничку службу. Обе владе се обвезују да ће потврђеним свештеницима одобрити разрешење од законског стажа за задобијање држављанства. До решења молбе за држављанство свештеник ће моћи вршити своју свештеничку дужност и уживаће права као и остали свештеници у погледу припадности. Свештеници који су сада у функцији и који нису држављани дотичне државе, постаће то под истим напред назначеним условима. — §. 2. Обе владе ће се споразумети у погледу допуњавања припадности протопрезвитера, свештеника и капелана, а тако исто и о припадностима Викара Архијереја, саветника и функционера Конзисторије румунске православне цркве у југословенском Банату и српске православне цркве у румунском Банату.

§. 3. У циљу организовања румунске православне цркве у југословенском Банату саобразно овој Конвенцији Сибињски Митрополит именоваше 3 свештеника изабрана између свештенства рум. прав. цркве у југословенском Банату којима ће бити стављено у задатак да у року од 3 месеца: 1) организују изборне срезове, 2) именују комесара-претседнике изборних одбора, 3) утврде датум избора за епарх. скупштину и 4) сазову конститутивну епарх. скупштину. — Конститутивној седници епарх. скупштине претседаваће најстарији од изабраних свештеника.

Прилог II. §. 1 Што се тиче спорова који се односе на имање звано Пуста Цера на које је српска православна епархија темишварска имала право наследног закупа постигнут је овакав споразум: Ру-

мунска Влада додељује Српском православном Викаријату у Темишвару, 100 јутара зиратне земље, која ће се омерити у негдашњем имању Пуста Цера ако то имање не би било још подељено саобразно румунском аграрном закону. — Ових 100 јутара земље омериће се у румунском Банату, ако је могућно у једном једином комаду, а ако није онда највише у 2 комада. — Српски православни Викаријат у Темишвару примаће од стране румунске Владе у румунској аморт. експропријационој ренти са њеним купоном против вредност од 120 јутара што претставља обештећење срп. прав. цркве за њен губитак уживања као и за сва права која је она имала за ово имање.

(Наставиће се)

Школообавезници српске основне школе у Базијашу.

Од спровађања школске конвенције и пописа деце, наши Срби у Базијашу жељно очекују отварање српске школе. Поједини имају непријатности, али се за српску школу све заборавља. Свака сила је за времена, па ће увидети и наднежни да имамо довољан број деце за отварање школе. И ако је жељезничар Иван Стојковић премештен са двоје деце ипак имамо довољно ученика за отварање школе. Молимо наше власти црквене да овамо пошаљу одмах једну мушку снагу да све спреми за отварање школе.

За школску годину 1935/6 има способне српско-православне деце у Базијашу 23, и то:

I. разред: 1) Лупић Ђока, 2) Лупић Милена, 3) Влајић Рада, 4) Стојковић Никола, 5) Милосављевић Никола, 6) Јовановић Драгутин, 7) Рајкић Анђелка, 8) Савић Милена. — II. разред: 9) Милосављевић Ружица, 10) Јовановић Јоца, 11) Милутиновић Мита. — III. разред: 12) Милосављевић Јоца. — IV. разред: 13) Рајкић Божидарка, 14) Влајић Милош, 15) Милосављевић Цвета, 16) Савић Анђелка. — V. разред: 17) Лупић Јелена, 18) Јовановић Каранфил, 19) Лупић Марија, 20) Лупић Грозда, 21) Стојковић Софија. — VII. разред: 22) Лупић Сретко, 23) Лупић Жива.

ЦРКВЕНЕ ВЕСТИ

Пријава за полагање богословије Св. Саве у Ср. Карловцима. Свештеник-учитељ Владимир Ненадов а. п. у Гаду пријавио је полагање IV. разреда (досад положио I-III) богословије Св. Саве у Ср. Карловцима наредне 1935/6 школске године.

Оправка св. храма у Ченеју. Тороњ св. храма у Ченеју је пре две године олуја са положаја кренула тако, да је исти пао у порту црквену. Црквена општина је привремени тороњ сачинила и материјално се јачала да светињу генерално оправи. По одобрењу надлежних власти наши ченејци ће овога лета свој св. храм не само оправити него и обновити. Поред тороња који ће се нов подићи, сачиниће и нов свод у св. храму, и цркву споља потпуно обновити са зидарским послом. Свод црквени је до сада био обичан свод дворане без лукова. За 21. о. м. је расписана на лицу места офертуална дражба за издавање радова. Радови око оправке почињу од 22. VII. т. г. Св. богослужења ће се вршити за време оправке у школској дворани.

Храмовна слава у Рудни. О Иван дану св. српски храм у Рудни прославио је свечано своју храмовну славу. На св. литургији је богослужио окр. пртер Слободан Костић уз саслужбу јереја Раде Фенлачког пароха у Дињашу, јереја Теодора Рајчића а. п. у Иванди, јереја Љубомира Бугарина а. п. у Рудни, јер. Драгомира Петровића а. п. у Толвадији, јер. Георгија Томића а. п. у Фењу. На хору је појао месни певачки збор О причасном је говорио прота Слободан Костић о школској и црквеној конвенцији, о денационализирању, посебно о породици барона Николића, који су подигли данашњи св. храм пре једне стотине година.

После св. литургије је ношена литија и одржан помен код спомен крста породице Николића у селу и капеле изван села. Код капеле изван села помен је одржао јереј Рада Фенлачки.

По подне је одржано свечано вечерње са резањем славског колача. Служио је јереј Рада Фенлачки уз саслужбу свештеника који су служили св. литургију и јереја

Војина Паскуловића а. п. у Немету, јер. Владимира Не-
надова а. п. у Гаду. При резању славског колача јереј
Рада Фенлачки парох у Дињашу је наздравио Њ. В. Краљу,
Преосв. Архијереју и говорио о храмовној слави о одр-
жању народних обичаја и уредном посећивању св. храма.
Славски колач је пререзао са председником црквене оп-
штине.

ШКОЛСКЕ ВЕСТИ

Срби ученици државне гимназије у Вел. Светом Николи. Школске 1934/5 године похађали су државну гимназију у Вел. Св. Николи следећи ученици српске народности:

I. разред: Ника Бугарин, Обрад Бугарин, Михаило Драганов, Ника Драгић, Рада Жупунски, Тихомир Рајчић, Милорад Србован.

II. разред: Емил Аћимов, Видосава Недељков.

III. разред: Петар Јанковић, Верица Малацков, Мирјана Рајчић.

IV. разред: Душан Јанковић.

Свега 13 ученика. Уверени смо да ће ученици првог разреда нарочито они који нису родом из Вл. Св. Николе школске 1935/6 године наставити своје студије на српском одељењу државног лицеја у Темишвару.

Управа православног српског манастира БАЗИЈАША

Бр. 79/из 1935.

ИЗЈАВА

Потписани изјављујем, да се у целости слажем са резолуцијом свештеничког збора донетом на свештеничком збору дана 7/20 јуна 1935 године у Темишвару.

У Ман. Базијашу, 12 јула 1935.

— М. П. —

игуман

Пантелејмон Дошен

управитељ св. обитељи базијашке.